

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119208974
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4119208974.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: M.. J. G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. D., X. XXXX/XX, proti žalovaným: 1. N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., X. 12XX/XX, 2. M.. M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., J. XXXX/X C, obe zastúpené advokátom: JUDr. Ján Legerský, so sídlom Trenčín, Nám. sv. Anny 25, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 10C/64/2019-95 zo dňa 8. januára 2020, takto jednodhlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania potvrdzuje.

Žalovaným 1. a 2. priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, zhora uvedeným uznesením, Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie konanie zastavil (I. výrok) a rozhodol, že žalované 1. a 2. majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 144 CSP, § 145 ods. 1, § 146 ods. 2, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca žalobou a jej doplnením požadoval zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a to parcele registra „C“ parcelné číslo XXXX/X o výmere o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria, stavby so súp. č. XXX na parcele č. XXXX/X, parcele registra „C“ parcelné číslo XXXX/X o výmere XXX m² a parcele registra „C“ parcelné číslo XXXX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria. Žalované vo vyjadrení k žalobe, namietali, že je zjavne nedôvodná. Žalobca po výzve súdu na späťvzatie žaloby, pretože je zjavne bezdôvodná, vzal žalobu v celom rozsahu späť s odôvodnením, že rešpektuje predbežné právne posúdenie súdu, že žaloba by bola neúspešná z dôvodu neúplnosti okruhu spoluvlastníkov a strán sporu. Žalované na výzvu súdu so späťvzatím súhlasili s poukazom na § 146 ods. 1 CSP. Pretože žalobca vzal žalobu podľa § 144 CSP celkom späť a pretože spôsobom usporiadania v tomto spore vyplýva z osobitného predpisu, pričom žalované so späťvzatím súhlasili podľa § 146 ods. 2 CSP, súd konanie zastavil podľa § 145 ods. 1 CSP. Pretože konanie sa týmto rozhodnutím končí, súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Pretože žalobca vzal žalobu celkom späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie sa žalovaných, zaviniel zastavenie konania. Pretože súd nevzhliadol v konaní žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by náhradu trov konania nemal výnimočne priznať a ani ich nikto netvrdil, priznal žalovaným proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

2. Proti výroku o nároku na náhradu trov konania podal žalobca odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nedostatočne prihliadol na skutočnosti, že návrh bol podaný z dôvodu nutnosti bezprostredného vysporiadania spoluvlastníctva a tým umožnenia žalobcovi okamžitej rekonštrukcie domu č. XXX, ktorého dezolátny stav ohrozuje bezpečnosť občanov. Namietal, že žalované 1. a 2. sa o dom absolútne nestarajú a odmietajú podieľať sa na financovaní nutnej rekonštrukcie. Akútny stav nutnej okamžitej rekonštrukcie domu je hodný osobitného zreteľa, pre ktorý súd nemal priznať náhradu trov konania žalovaným 1. a 2., ktoré svojím konaním daný stav zapríčinili. Z uvedeného dôvodu žiadal, aby odvolací súd hore uvedené napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie súdu na ďalšie konanie.

3. Žalované 1. a 2. vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že považujú uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania za vecne správne a zákonné. Uviedli, že súd prvej inštancie odôvodnil takéto svoje rozhodnutie v súlade s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane a zároveň poukázali na to, že v konaní nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné aplikovať pri rozhodovaní o náhrade trov konania ustanovenie § 257 CSP. Žalobca v podanom odvolaní za takého dôvodu hodné osobitného zreteľa označil v zásade to, že domová nehnuteľnosť, ktorej sa tiež podaná žaloba týkala, si vyžaduje okamžitú rekonštrukciu a že žalované 1. a 2. sa o túto nestarajú a odmietajú sa podieľať na financovaní nutnej rekonštrukcie a preto svojím konaním stav zapríčinili. Podľa žalovaných 1. a 2. s poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov vo vzťahu k splneniu podmienok na aplikácii § 257 CSP na mimoriadne nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, nemožno vôbec za takéto dôvody považovať skutočnosti uvádzané v odvolaní žalobcom, ktoré sú navyše len skutkovými tvrdeniami žalobcu, ktoré neboli vzhľadom na späťvzatie žaloby celkom ešte pred prvým pojednávaním vo veci ani predmetom dokazovania a teda nemožno ich považovať za skutočnosti zistené a preukázané v konaní. Keďže žiadne iné dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania žalovaným 1. a 2., ktoré im inak podľa § 256 ods. 1 CSP patria, žalobca v podanom odvolaní netvrdí a nepreukazuje a tieto ani neboli v konaní zistené, nemá odvolanie žalobcu žiadne opodstatnenie a nemôže správnosť uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konania spochybníť. Záverom navrhli napadnuté uznesenie potvrdiť.

4. Žalobca v replike uviedol, že vysporiadanie spoluvlastníctva je nevyhnutnou podmienkou uskutočnenia investície do domu súp. č. XXX. Dezolátny stav domu bezprostredne ohrozuje bezpečnosť občanov. Uviedol, že nemohol súdu predložiť dôkazy o stave domu č. XXX, pretože návrh bol späťvzatý po oznámení predbežného právneho názoru sudkyne a nahradený návrhom na nahradenie prejavu vôle s uzavretím zámennej zmluvy č. k. 18C/119/2019. Žalobca sa všemožným spôsobom dožaduje vysporiadania spoluvlastníctva, ku ktorému vysporiadaniu sa zmluvne zaviazal právny predchodca žalovaných 1. a 2. a ktorému vysporiadaniu žalované bránia. Uviedol, že v návrhu konania 12C/676/2015 na Okresnom súde Nitra je podrobne zdokumentovaný stav spornej nehnuteľnosti s doloženým znaleckým posudkom súdneho znalca. Navrhol, aby odvolací súd považoval jeho návrh na výnimočné nepriznanie trov konania za dôvod osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, pretože vysporiadanie spoluvlastníctva je jediným možným riešením ako odvrátiť ohrozenie bezpečnosti občanov. Úhrada trov konania by predstavovala ďalšiu finančnú záťaž pre navrhovateľa, ktorý uhrádza akútne investície zo svojho starobného dôchodku, pretože nájomné nepokrýva ani zlomok nákladov na nezbytnú, údržbu prenajímaných objektov. Spolu s vyjadrením súdu predložil výzvu žalovanej 1/ aby sa podieľala na investíciách z 23.06.2020; výzvu žalovanej 2/ aby sa podieľala na investíciách z 23.06.2020; list právneho zástupcu žalovaných, aby vyzval žalované k spoluúčasti na vymáhaní opráv domu a preukázané investície žalovaného do domu č. XXX v mesiaci august 2020.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto je potrebné napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správne potvrdiť. V zastavujúcej časti uznesenie nebolo napadnuté odvolaním, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. súd prizná strane náhrady trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Vzhľadom na to, že sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie, obmedzuje sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení svojho rozhodnutia len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia aj s ohľadom na odvolacie dôvody žalobcu považuje za potrebné poukázať na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

11. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“ sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a je nevyhnutné vykladať ho komplexne a extenzívne. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritorne rozhodnuté a zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

12. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). Inými slovami, použitý termín „zavinenie“ nemožno interpretovať - čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre - v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania (teda aj jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu). (citované z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 196/09 zo dňa 10.09.2009).

13. Nepriznanie nároku na náhradu trov konania môže viesť k odmietnutiu spravodlivosti a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (viď III ÚS 144/2010).

14. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom (vrátane pred exekučným súdom) je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkovi, ktorému to priamo priznáva zákon (v tomto prípade sa súdny exekútor považuje za účastníka konania pre ten úsek konania, v ktorom sa rozhoduje o jeho nároku na náhradu trov konania), náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Každá strana znáša trovy spojené s jej

účasťou v spore, kým nie je spor ukončený. Ak bude rozhodnutím súdu vyslovené, ktorá strana je v práve, nadobudne táto strana nárok na náhradu trov konania, ktoré na dosiahnutie tohto výsledku vynaložila.

15. Právnym dôvodom tohto nároku je to, že strany, ktoré viedli spor, konajú na „vlastné nebezpečenstvo“ a nesú zodpovednosť za výsledok sporu. Od povinnosti platiť trovy, treba odlíšiť povinnosť hradiť trovy konania, založenej na zásade úspechu vo veci. Podstata povinnosti hradiť trovy konania, spočíva v tom, že súd zaviazne jednu stranu konania nahradiť druhej strane konania buď celkom alebo sčasti trovy konania, ktoré v priebehu konania táto druhá strana už zaplatila. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napríklad takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (predtým § 150 OSP).

16. Ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku, predstavuje výnimku zo zásady úspechu v konaní pri rozhodovaní o trovách konania, ktorá je charakteristická pre sporové konanie.

17. Ustanovenie § 257 CSP preberá doterajšiu úpravu v ustanovení § 150 ods. 1 prvej vety OSP. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

18. Ide o zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdoším. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je, existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania (konanie o určenie otcovstva, ak maloletý žalobca nemal úspech) alebo charakterom procesnej situácie (napr. zmena zákonnej úpravy, ak žalovaný ako laik, v konaní o určenie právneho vzťahu, nemohol posúdiť zdravotný stav scudziteľa so zreteľom na jeho spôsobilosť na právne úkony). Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní. Z uvedeného výkladu § 150 O.s.p. vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde. Nie každú okolnosť, ktorá by aj bola príčinou vzniku sporu, však možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by inak úspešnému účastníkovi konania, súd náhradu trov konania nepriznal. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 2/2008, zo dňa 25. februára 2009)

19. Pri rozhodovaní všeobecných súdov o tom, či sú splnené podmienky ustanovenia § 150 Občianskeho súdneho poriadku pre výnimočné nepriznanie (úplné či čiastočné) náhrady trov konania úspešnému účastníkovi konania, je potrebné, aby skutkové okolnosti, v ktorých sa vidí naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania, boli preukázané, a to zo všetkých aspektov, ktoré sú podľa ustálenej praxe všeobecných súdov relevantné. V opačnom prípade môže dôjsť pri rozhodovaní o náhrade trov konania k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru (II. ÚS 122/09).

20. Žalobca v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

21. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

22. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď žalovaným v 1. a 2. rade, ktoré mali v konaní vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania, dôvodiac, že nevzhladol existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 ods.1 CSP).

23. Späťvzatie žaloby uskutočnil žalobca na základe výzvy súdu prvej inštancie podľa § 138 CSP, pretože po predbežnom právnom posúdení dospel k záveru, že ide o zjavne nedôvodnú žalobu, pretože okruh strán nie je úplný, pretože žalobca nepodal žalobu voči všetkým podielovým spoluvlastníkom.

24. Žalobca v späťvzatí žaloby uviedol, že M.. G. O. nežaloval, pretože predmetom konania vedeného pod sp. zn. 9C/284/2015, ktoré doposiaľ nie je skončené, je záväzok M.. G. O. darovať jej podiel vo veľkosti 1/3 žalobcovi (v prípadoch žalovaných boli už konania skončené a bolo rozhodnuté, že vôľa právneho predchodcu žalovaných 1. a 2. darovať svoj podiel na žalobcovi sa na dedičov neprenáša). Zdôraznil, že žaloba bola podaná najmä z dôvodu nutnosti akútnej rekonštrukcie domu, ktorého dezolátny stav ohrozuje bezpečnosť občanov, avšak žalované 1. a 2. sa na rekonštrukcii odmietajú podieľať.

25. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dôvodom späťvzatia žaloby nebolo správanie sa žalovaných. Z procesného hľadiska preto zastavenie konania zavinil žalobca a je daný nárok žalovaných na náhradu trov konania. Okolnosti, ktoré žalobcu viedli k podaniu žaloby a zároveň, ktorými odôvodňuje existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, t. j. skutočnosť, že podanie žaloby bolo jediným možným riešením ako vysporiadať spoluvlastníctvo a tak ochrániť bezpečnosť občanov, pretože nehnuteľnosť, ktorá má byť predmetom vysporiadania spoluvlastníctva je v dezolátnom stave, nemožno subsumovať pod § 257 CSP, ktorý predpokladá existenciu tak výnimočných okolností, vo svetle ktorých by sa potom priznanie nároku na náhrady trov konania procesne úspešnej strane javilo nespravodlivé. Podľa odvolacieho súdu tomu však v prejednávanej veci nie je a súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdeniami žalovaných, že skutkové tvrdenia žalobcu neboli preukázané, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo ešte pred prvým pojednávaním, teda pred vykonávaním akýchkoľvek dôkazov. Tak ako bolo uvedené v bode 21. tohto uznesenia, skutkové okolnosti, v ktorých sa vidí naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa musia byť preukázané, čo však v tomto prípade splnené nebolo.

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným žalovaným 1. a 2. proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).